

[Helge Sander]

kan tillade sig at kalde den deputation, som hr. Per Stig Møller henviser til, en hvilken som helst organisation. Jeg mener nok, at det fortrinsvis har været sværvægtene, vi har haft besøg af i udvalget. Jeg må også nok tilstå, at de ting, de har præsenteret os for, er kommet lidt bag på i hvert fald langt de fleste – også de socialdemokratiske – medlemmer af udvalget.

Derfor er vores konklusion her og nu, at vi føler, det har været et utilfredsstillende forløb, og det føler vi for øvrigt også at det må være for regeringen – jeg kan ikke se rettere – både for regeringen og for Socialdemokratiet. Derfor vil vi også foreslå, at man nøje overvejer, om det ikke var mest hensigtsmæssigt for alle, at man ventede med at klare dette problem til senere på året.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Man er nødt til at se dette forslag i sammenhæng med skattereformen. Og da det er velkendt, at SF mener, vi har fået lavet en skattereform, der ikke har den sociale profil, som vi ønsker, siger det jo sig selv, at den følgelovgivning, som ligger i det forslag, vi nu diskuterer, kan vi naturligvis af gode grunde ikke støtte. Det er som sagt den sociale profil, der er gal efter vores målestok, og vi synes også, der er en dårlig social profil i det foreliggende lovforslag.

Må jeg så ikke sige til hr. Jørgen Estrup – uden i øvrigt at skulle blande mig i kampen mellem de borgerlige partier – at jeg er ikke aktuar, jeg er heller ikke dr.phil. Men jeg har stillet nogle spørgsmål foranlediget af de skrivelser, vi har fået tilsendt bl.a. fra organisationerne, nemlig: Er det rigtigt, at der ikke er forhandlet? Er det rigtigt, at der nogle, der kan miste 35.000 kr. på det, man her foretager sig? På det sidste spørgsmål har jeg fået svaret: Nej, det er ikke rigtigt, man kan ikke miste 35.000 kr., man kan miste 29.500 kr.

Helt ærligt – jeg er enig i, at man kan godt stille spørgsmål, så man kan få frem, hvad der ligger i dette her, om der er retfærdighed i det, eller om der ikke er. Jeg mener ikke, den højere retfærdighed er ramt, og derfor mener jeg også, at vi bliver nødt til at indstille forslaget til forkastelse.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt der har været forhandlinger. Vi har været i et samråd, og jeg skal ikke referere fra samrådet, men si-

ge, at det var min opfattelse, at der havde været en form for forhandlinger, som af organisationerne blev betragtet som tekniske forhandlinger, og som jeg tror ministeren på en eller anden måde har opfattet som en slags forhandlinger. Den opfattelse håber jeg er rigtig, for i henhold til tjenestemandsløven har tjenestemandsgesandtsorganisationerne ret til forhandlinger, når man laver forslag som dette. Hvis det ikke er korrekt forstået af mig, at der har været tale om nogle forhandlinger – man kan diskutere, om de har været tekniske eller ej, og om der også har været forhandlinger, efter at vi har førstebehandlet dette her – er der jo tale om et brud på loven, og det tror jeg ikke der er.

Så jeg vil gerne have finansministeren til at bekræfte, at der har været forhandlinger om dette her. De har været utilfredsstillende set fra organisationernes side; vi må se i øjnene, at sådan er det, men der har altså været forhandlinger. For hvis ikke der har, er tjenestemandsløvens paragraffer overtrådt, og det tror jeg ikke de er; det vil jeg gerne have bekræftet.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes faktisk, at noget, der skulle være lykkeligt, er på vej til at blive en lille smule ulykkeligt.

Nu kommer den tidligere finansminister heldigvis ind i salen, så kan han jo lytte godt efter, for jeg mener, at i efteråret – jeg tror, det var i december måned 1992 – var faktisk alle 8 partier enige om, at vi skulle se at få samordningsfradraget afskaffet over en periode på, det lå ligesom i luften, 8-10 år; noget i den retning i hvert fald. Og det blev så op til finansministeren – den daværende finansminister – at indlede forhandlinger med de forhandlingsberettigede organisationer for at få denne sag på plads og derefter komme tilbage til Folketingets partier, eventuelt her i Folketinget, og fortælle, at sådan og sådan skal de problemer løses.

Hvad sker der så? Der sker det, at der bliver lagt en skattereform frem, og finansministeren benytter lejligheden til – helt berettiget – at lægge et lovforslag frem vedrørende samordningsfradraget, som så skulle løses på den måde, vi nu ser.

Men jeg har også været lidt bekymret. Jeg tager mig nu ikke af den dér sorte annonce. Der er nogle karikaturtegninger; dem skal